

kršćani imaju za sebe dogmu i oporost vjere, a progresisti su izabrali službu ljudima i neku vrstu ljubavi. Međutim, ljubav bez oporosti vjere obična je ljudska solidarnost. Slovo dogme pak bez povezanosti s istinskom ljubavlju, obični je farizeizam!

Kršćanska vjera mora nas uvijek oblikovati da tražimo bitno: »Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem, svom dušom i svom snagom, a bližnjega kao samog sebe«. Vjera traži jedinstvo kršćana, jer ona je u sebi samoj izmjena primljenih darova i temelj je ljubavi. Udaljivanjem od toga stvaraju se protivni tabori, protivne Crkve, dolaze hereze. Kršćanska vjera ujedinjuje i obligira nas da primamo od Pavla, Jakova, Ivana . . . Kršćani ovog vremena moraju dijeliti svoja bogatstva. Neka tradicionalisti nauče primiti od progresista smisao za pravdu i brigu za ljude ovog vremena, a progresisti neka nauče od tradicionalista opori smisao obraćenja kraljevstvu koje nije od ovoga svijeta. Gospodine, skupi svoju Crkvu od svih naroda, gradova i sela, iz najudaljenijih krajeva svijeta. Ispuni je svetošću. Daj da bude jedna i sveta u tvojoj ljubavi!

EUHARISTIJSKE PROCESIJE

Pitanje: Da li je dozvoljeno obavljati procesiju s Presvetim Sakramentom unutar crkve?

Odgovor: Nije dozvoljeno.

U nekim je mjestima bio običaj da se ponekad održi procesija unutar crkve. Obred »Sveta pričest i štovanje euharistijskog otajstva izvan mise« o tome izričito ne govori. Ali on, kad govori o procesiji s Presvetim Sakramentom, podrazumijeva samo one procesije koje se obavljaju »po ulicama« (br. 101), »iz jedne crkve u drugu« (br. 107), s »urešenim trgovima i ulicama« (br. 104). Procesije unutar crkve nisu prave »procesije«. Ne može se navadati kao dokaz večernja misa na Veliki četvrtak. Poslije te mise nije procesija, nego samo svečani prijenos Presvetog Sakramenta na mjesto pohrane.

Naprotiv, gore spomenuti Obred, koji vruće preporuča procesiju na blagdan Tijela i Krvi Kristove, jasno veli: »Gdje nije moguće održati Tjelovsku procesiju, dolikuje da se održi neko drugo javno slavlje, bilo za čitav grad bilo za njegove glavne četvrti, u stolnoj crkvi ili na drugim zgodnijim mjestima« (br. 102). To može biti ili slavljenjem sv. mise ili klanjanjem Presvetom Sakramentu čitajući za vrijeme razmatranja Sv. pismo, pjevajući pjesme, držeći homiliju.

»Notitiae« 102 (1975) 64.